

PRESUDA SUDA (veliko vijeće)

29. lipnja 2010.(*)

„Žalba – Pristup dokumentima institucija – Dokument o sastanku koji se održao u okviru postupka zbog neispunjavanja obveza – Zaštita osobnih podataka – Uredba (EZ) br. 45/2001 – Uredba (EZ) br. 1049/2001”

U predmetu C-28/08 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije podnesene 23. siječnja 2008.,

Europska komisija, koju zastupaju C. Docksey i P. Aalto, u svojstvu agenata, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourg,

tužitelj,

koju podupiru:

Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske, koju zastupaju E. Jenkinson i V. Jackson, u svojstvu agenata, uz asistenciju J. Coppela, *barrister*,

Vijeće Europske unije, koje zastupaju B. Driessen i C. Fekete, u svojstvu agenata,

intervenijenti u žalbi,

a druge stranke u postupku su:

The Bavarian Lager Co. Ltd, sa sjedištem u Clitheroeu (Ujedinjena Kraljevina), koju zastupaju J. Webber i M. Readings, *solicitors*,

tužitelj u prvom stupnju,

koji podupiru:

Kraljevina Danska, koju zastupa B. Weis Fogh, u svojstvu agenta,

Republika Finska, koju zastupa J. Heliskoski, u svojstvu agenta,

Kraljevina Švedska, koju zastupa K. Petkovska, u svojstvu agenta,

intervenijenti u žalbi,

Europski nadzornik za zaštitu podataka, kojeg zastupaju H. Hijmans, A. Scirocco i H. Kranenborg, u svojstvu agenata,

intervenijent u prvom stupnju,

SUD (veliko vijeće),

u sastavu V. Skouris, predsjednik, A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, R. Silva de Lapuerta i C. Toader, predsjednici vijeća, A. Rosas, K. Schieman, E. Juhász (izvjestitelj), G. Arestis i T. von Danwitz, suci,

nezavisna odvjetnica: E. Sharpston,

tajnik: H. von Holstein, zamjenik tajnika,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 16. lipnja 2009.,

saslušavši mišljenje nezavisne odvjetnice na raspravi održanoj 15. listopada 2009.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Svojom žalbom Komisija Europskih zajednica od Suda traži ukidanje presude Prvostupanjskog suda Europskih zajednica (sada „Opći sud”) od 8. studenoga 2007. u predmetu Bavarian Lager/Komisija (T-194/04, Zb., str. II-4523.; dalje u tekstu: pobijana presuda), jer je tom presudom poništena Odluka Komisije od 18. ožujka 2004. (dalje u tekstu: sporna odluka), kojom se odbija zahtjev društva The Bavarian Lager Co. Ltd (dalje u tekstu: Bavarian Lager) za odobrenje pristupa cjelovitom zapisniku sa sastanka od 11. listopada 1996. održanog u okviru postupka zbog povrede obveze (dalje u tekstu: sastanak od 11. listopada 1996.).

Pravni okvir

- 2 Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL 1995., L 281, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 7., str. 88.) zahtijeva od država članica da osiguraju zaštitu temeljnih prava i sloboda fizičkih osoba, a posebno njihove privatnosti u vezi s obradom osobnih podataka, kako bi se osigurao slobodan protok osobnih podataka u Europskoj zajednici.
- 3 Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL 2001., L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.), donesena je na temelju članka 286. UEZ-a.
- 4 Uvodne izjave 1., 2., 5., 7., 8., 12., 14. i 15. Uredbe br. 45/2001, ili neki njihovi dijelovi glase kako slijedi:

„(1) Članak 286. [UEZ-a] zahtijeva da se na institucije i tijela Zajednice primjenjuju akti Zajednice o zaštiti pojedinaca pri obradi osobnih podataka i slobodnom kretanju takvih podataka.

(2) Potpuno razvijen sustav zaštite osobnih podataka zahtijeva ne samo uspostavljanje prava osoba na koje se podaci odnose i dužnosti onih koji obrađuju osobne podatke, već i odgovarajuće sankcije za prekršitelje te praćenje od strane neovisnog nadzornog tijela.

[...]

(5) Potrebna je uredba kako bi se pojedincu osiguralo zakonito ostvarivanje prava [...]

[...]

(7) Osobe koje treba zaštititi su one čije osobne podatke u bilo kojemu kontekstu obrađuju institucije ili tijela Zajednice [...]

(8) Načela zaštite podataka trebaju se primjenjivati na svaku informaciju u vezi identificirane ili osobe koju se može identificirati [...]

[...]

(12) U cijeloj Zajednici treba osigurati dosljednu i ujednačenu primjenu pravila zaštite temeljnih prava i sloboda pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka.

[...]

(14) U tom cilju treba usvojiti obvezujuće mjere za institucije i tijela Zajednice. Te se mjere trebaju primjenjivati na cjelokupnu obradu osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice ako se takva obrada provodi prilikom obavljanja aktivnosti koje su u cijelosti ili djelomično u području primjene prava Zajednice.

(15) Kada takvu obradu provode institucije ili tijela Zajednice prilikom obavljanja aktivnosti koje nisu obuhvaćene područjem primjene ove Uredbe, posebno one navedene u glavama V. i VI. [Ugovora o Europskoj uniji, u verziji koja je vrijedila prije Ugovora iz Lisabona], zaštita temeljnih prava i sloboda pojedinaca osigurava se uz primjereno poštovanje članka 6. [Ugovora o Europskoj uniji]. Pristup ispravama, uključujući uvjete pristupa ispravama koje sadrže osobne podatke, uređuju pravila donesena na temelju članka 255. [...] UEZ-a, čiji opseg uključuje glave V. i VI. [navedenog Ugovora o Europskoj uniji].”

5 Članak 1. Uredbe br. 45/2001 predviđa:

„1. U skladu s ovom Uredbom, institucije i tijela osnovana Ugovorima ili na temelju Ugovora o osnivanju Europskih zajednica (dalje u tekstu: institucije ili tijela Zajednice) štite temeljna prava i slobode fizičkih osoba, a posebno njihovo pravo na privatnost u vezi s obradom osobnih podataka, te ne smiju ograničiti niti zabraniti slobodno kretanje osobnih podataka među njima ili prema primateljima, i to sukladno nacionalnom pravu država članica koje provode Direktivu 95/46 [...].

2. Neovisno nadzorno tijelo uspostavljeno ovom Uredbom (dalje u tekstu: Europski nadzornik za zaštitu podataka) prati primjenu odredaba ove Uredbe na sve postupke obrade koje provode institucije ili tijela Zajednice.”

6 Članak 2. te uredbe predviđa:

„Za potrebe ove Uredbe:

(a) 'osobni podatak' znači svaka informacija koja se odnosi na identificirane fizičke osobe ili fizičke osobe koje se može identificirati (dalje u tekstu: subjekt podataka); osoba koja se može identificirati jest osoba koju se može izravno ili neizravno identificirati, i to posebno prema identifikacijskom broju ili prema jednom ili više svojstava značajnih za njezin fizički, fiziološki, mentalni, ekonomski, kulturni ili socijalni identitet;

(b) 'obrada osobnih podataka' (dalje u tekstu: obrada) [...] svaki postupak ili niz postupaka koji se provode nad osobnim podacima, automatskim putem ili ne, kao što su prikupljanje, bilježenje, organizacija, pohrana, prilagodba ili promjena, vraćanje, savjetovanje, upotreba, priopćavanje prijenosom, širenje ili drugi način omogućavanja dostupnosti, usklađivanje ili kombiniranje, blokiranje, brisanje ili uništavanje;

[...]”

7 Članak 3. navedene uredbe predviđa:

„1. Ova se Uredba primjenjuje na obradu osobnih podataka u svim institucijama i tijelima Zajednice pod uvjetom da se takva obrada provodi u okviru obavljanja djelatnosti koje su u potpunosti ili djelomično u području primjene prava Zajednice.

2. Ova se Uredba primjenjuje na obradu osobnih podataka u potpunosti ili djelomično automatskim putem, kao i na obradu osobnih podataka ostalim sredstvima koja čine dio sustava datoteka ili su namijenjena da budu dio sustava datoteka.”

8 U skladu s člankom 4. iste uredbe:

„1. Osobni podaci moraju biti:

(a) obrađeni pravično i zakonito;

(b) prikupljeni s točno utvrđenom, nedvosmislenom i zakonitom namjenom i ne dodatno obrađeni na način koji je nespojiv s tom namjenom [...]

[...]”

9 Članak 5. Uredbe br. 45/2001 predviđa:

„Osobni podaci mogu se obrađivati samo:

(a) ako je obrada potrebna za obavljanje zadatka koji se provodi u javnom interesu na temelju Ugovora o osnivanju Europskih zajednica ili drugih pravnih akata usvojenih na

temelju istih ili u okviru zakonite primjene javne ovlasti dane instituciji ili tijelu Zajednice ili trećoj strani, kojima se podaci priopćavaju, ili

(b) ako je obrada potrebna u svrhu poštovanja pravne obveze kojoj podliježe voditelj obrade; ili

[...]

(c) ako je osoba na koju se podaci odnose za to dala svoju nedvosmisleni suglasnost [...]

[...]"

- 10 Članak 8. te uredbe pod naslovom „Prijenos osobnih podataka primateljima koji nisu institucije i tijela Zajednice, a podliježu Direktivi 95/46 [...]”, predviđa:

„Ne dovodeći u pitanje članke 4., 5., 6. i 10. osobni podaci smiju se prenositi samo primateljima koji podliježu nacionalnim propisima usvojenima za provedbu Direktive 95/46:

(a) ako primatelj utvrdi da su podaci potrebni za obavljanje zadatka koji se provodi u javnom interesu ili sukladno primjeni tijela javne vlasti, ili

(b) ako primatelj utvrdi potrebu za prijenosom podataka i ako nema razloga za pretpostaviti da bi se mogli narušiti zakoniti interesi subjekta podataka.”

- 11 Članak 18. navedene uredbe pod naslovom „Pravo subjekta podataka na prigovor” navodi:

„Subjekt podataka ima pravo:

(a) u svakom trenutku i na temelju opravdanih razloga, koji se ne mogu izbjeći i koji se odnose na njegov poseban položaj, uložiti prigovor na obradu podataka koji ga se tiču, osim u slučajevima obuhvaćenim člankom 5. točkama (b), (c) i (d). Ako je prigovor opravdan, dotična obrada ne smije više uključivati predmetne podatke;

(b) biti obaviješten prije nego što se osobni podaci po prvi put priopće trećim stranama ili prije nego što se u njihovo ime upotrijebe u svrhu direktnog marketinga te biti izričito upućen u svoje pravo na besplatan prigovor na takvo priopćavanje ili uporabu predmetnih podataka.”

- 12 Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.), definira načela, uvjete i ograničenja za pravo na pristup dokumentima tih institucija predviđeno u članku 255. UEZ-a. Ta se uredba primjenjuje od 3. prosinca 2001.

- 13 U skladu s uvodnom izjavom 1. Uredbe br. 1049/2001:

„Člankom 1. drugim stavkom [Ugovora o Europskoj uniji u verziji koja je vrijedila prije Ugovora iz Lisabona] uveden je pojam otvorenosti, navodeći da Ugovor označava novu

fazu u procesu stvaranja sve tješnje povezane unije među narodima Europe u kojoj se odluke donose na što otvoreniji način i na razini što je moguće bližoj građanima.”

14 U skladu s uvodnom izjavom 2. Uredbe br. 1049/2001:

„Otvorenost omogućuje građanima da tješnje sudjeluju u postupku odlučivanja i jamči da administracija uživa veću legitimnost i da je učinkovitija i odgovornija prema građaninu u demokratskom sustavu. Otvorenost pridonosi jačanju načela demokracije i poštivanju temeljnih prava iz članka 6. Ugovora o EU-u [u verziji koja je vrijedila prije Ugovora iz Lisabona] i Povelje Europske unije o temeljnim pravima [dalje u tekstu: Povelja].”

15 Uvodne izjave 4. i 11. Uredbe br. 1049/2010 navode:

„(4) Svrha je ove Uredbe dati najveći mogući značaj pravu javnog pristupa dokumentima te utvrditi opća načela i ograničenja pristupa u skladu s člankom 255. stavkom 2. [...] UEZ-a.

[...]

(11) U načelu svi dokumenti institucija trebali bi biti dostupni javnosti. Međutim, određene javne i privatne interese trebalo bi posebno zaštititi putem izuzeća. Institucije bi trebale imati pravo, kad je to potrebno, zaštititi svoja unutarnja savjetovanja i rasprave kako bi osigurale provođenje svojih zadaća. U procjeni izuzeća institucije bi trebale voditi računa o načelima u zakonodavstvu Zajednice koja se odnose na zaštitu osobnih podataka u svim područjima aktivnosti Unije.”

16 U skladu s člankom 2. Uredbe br. 1049/2001, pod naslovom „Korisnici i područje primjene”:

„1. Svaki građanin Unije i svaka fizička ili pravna osoba s boravištem ili registriranim sjedištem u državi članici ima pravo na pristup dokumentima institucija, podložno načelima, uvjetima i ograničenjima utvrđenim ovom Uredbom.

2. Institucije mogu, podložno istim načelima, uvjetima i ograničenjima, odobriti pristup dokumentima svakoj fizičkoj ili pravnoj osobi koja nema boravište u državi članici ili nema u njoj registrirano sjedište.

3. Ova se Uredba primjenjuje na sve dokumente koje čuva pojedina institucija, to jest dokumente koje je sastavila ili zaprimila i koje posjeduje, koji se odnose na sva područja aktivnosti Europske unije.

4. Ne dovodeći u pitanje članke 4. i 9., dokumenti se daju na uvid javnosti nakon pisanog zahtjeva ili izravno u elektroničkom obliku ili putem registra dokumenata. Posebno dokumenti sastavljeni ili zaprimljeni tijekom zakonodavnog postupka daju se na uvid izravno u skladu s člankom 12.

5. Osjetljivi dokumenti definirani člankom 9. stavkom 1. podliježu posebnom postupku u skladu s tim člankom.

[...]”

17 U skladu s člankom 4. Uredbe br. 1049/2001, u vezi s izuzećima na pravo pristupa:

„1. Institucije uskraćuju pristup dokumentu ako bi njegovo otkrivanje ugrozilo zaštitu:

[...]

b) privatnosti i integriteta pojedinca, posebno u skladu s propisima Zajednice o zaštiti osobnih podataka.

2. Institucije uskraćuju pristup dokumentu ako bi njegovo otkrivanje ugrozilo zaštitu:

[...]

– svrhe inspekcija, istraga i revizija,

osim ako za njegovo otkrivanje ne postoji prevladavajući javni interes.

[...]”

18 Članak 6. stavak 1. Uredbe br. 1049/2001 predviđa da „[p]odnositelj zahtjeva nije dužan navesti razloge za podnošenje zahtjeva”.

Činjenice iz kojih proizlazi spor

19 Činjenice iz kojih proizlazi spor iznesene su u točkama 15. do 28. i 34. do 37. pobijane presude kako slijedi:

„15 [Društvo Bavarian Lager] osnovano je 28. svibnja 1992. za uvoz njemačkog piva za pivnice u Ujedinjenoj Kraljevini, koje se uglavnom nalaze na sjeveru Engleske.

16 Međutim, Bavarian Lager nije mogao prodavati svoj proizvod, jer je veliki broj vlasnika pivnica u Ujedinjenoj Kraljevini bio vezan ekskluzivnim ugovorima o nabavi koji ih obavezuju na opskrbu pivom iz određenih pivovara.

17 U skladu sa Supply of Beer (Tied Estate) Order 1989 SI 1989/2390 (uredba Ujedinjene Kraljevine o opskrbi pivom), britanske pivovare koje imaju prava u više od 2 000 pivnica moraju dozvoliti poslovođstvu tih lokala mogućnost da pivo kupuju iz neke druge pivovare, pod uvjetom da je, u skladu s člankom 7. stavkom 2. točkom (a) navedene uredbe, pakirano u bačve i da udio alkohola ne prelazi 1.2 % vol. Ta odredba je općenito poznata kao „Guest Beer Provision” (dalje u tekstu: GBP).

18 Međutim, većina piva proizvedenih izvan Ujedinjene Kraljevine ne može se smatrati pivom „pakiranim u bačve” u smislu GBP-a i stoga ne potpada pod njezino područje primjene.

19 Smatrajući da GBP predstavlja mjeru s istovrsnim učinkom količinskom ograničenju uvoza i da zato nije u skladu s člankom 30. Ugovora o EZ-u (koji je nakon izmjene postao članak 28. UEZ-a), [Bavarian Lager] je podnio pritužbu Komisiji dopisom od 3. travnja 1993., upisanim pod brojem P/93/4490/UK.

20 Nakon što je provela istragu Komisija je odlučila, 12. travnja 1995., pokrenuti postupak protiv Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske na temelju članka 169. Ugovora o EZ-u (koji je postao članak 226. UEZ-a). Dana 28. rujna 1995. obavijestila je podnositelja pritužbe [Bavarian Lager] o toj istrazi i o činjenici da je Ujedinjenoj Kraljevini 15. rujna 1995. poslala pismo opomene. Komisija je 26. lipnja 1996. odlučila poslati obrazloženo mišljenje Ujedinjenoj Kraljevini i 5. kolovoza 1996. je u izjavi za medije objavila tu odluku.

21 Dana 11. listopada 1996. [...] [održan je sastanak od 11. listopada 1996.] kojem su prisustvovali službenici Glavne uprave (dalje u tekstu: GU) za unutarnje tržište i financijske usluge, službenici Ministarstva za trgovinu i industriju Ujedinjene Kraljevine i predstavnici udruženja pivovara na unutarnjem tržištu (dalje u tekstu: CBMC). [Bavarian Lager] je u dopisu od 27. kolovoza 1996. zatražio pravo prisustvovanja sastanku [od 11. listopada 1996.], ali je Komisija odbila odobriti njegov zahtjev.

22 Dana 15. ožujka 1997. Ministarstvo za trgovinu i industriju Ujedinjene Kraljevine objavilo je prijedlog izmjene GBP-a prema kojem se pivo pakirano u boce može prodavati kao pivo različitog podrijetla na isti način kao i pivo pakirano u bačve. Nakon što je Komisija u dva navrata, odnosno 19. ožujka 1997. i 26. lipnja 1997., odgodila odluku o izdavanju obrazloženog mišljenja Ujedinjenoj Kraljevini, voditelj jedinice 2 „Primjena članaka 30. do 36. Ugovora o EZ-u (obavijesti, pritužbe, povrede obveze itd.) i uklanjanje trgovinskih barijera” Uprave B „Slobodno kretanje roba i javna nabava” GU-a za unutarnje tržište i financijske usluge je u dopisu od 21. travnja 1997. obavijestio [Bavarian Lager] da je, s obzirom na predloženu izmjenу GBP-a, postupak iz članka 169. obustavljen i da vladi Ujedinjene Kraljevine nije dostavljeno obrazloženo mišljenje. Naveo je da će se postupak zatvoriti čim izmijenjeni GBP stupi na snagu. Nova verzija GBP-a počela se primjenjivati 22. kolovoza 1997. Stoga obrazloženo mišljenje nije nikada poslano Ujedinjenoj Kraljevini i Komisija je konačno odlučila 10. prosinca 1997. da neće poduzimati daljnje korake u postupku povrede obveze.

23 [Bavarian Lager] je faksom od 21. ožujka 1997. zatražio od glavnog direktora Glavne uprave za unutarnje tržište i financijske usluge primjerak „obrazloženog mišljenja” u skladu s Kodeksom ponašanja [u vezi s javnim pristupom dokumentima Vijeća i Komisije (SL 1993 L 340, str. 41.)]. Taj je zahtjev, iako je bio ponavljan, bio odbijen.

24 [Odlukom] od 18. rujna 1997. [...], Glavni tajnik Komisije potvrdio je odbijanje zahtjeva upućenog Glavnom direktoru Glavne uprave za unutarnje tržište i financijske usluge.

25 [Bavarian Lager] je protiv odluke od 18. rujna 1997. pred [Općim sudom] podnio tužbu upisanu pod brojem predmeta T-309/97. U svojoj presudi od 14. listopada 1999. u predmetu Bavarian Lager/Komisija (T-309/97, Zb., str. II-3217.), [Opći sud] je odbio tužbu, navodeći da očuvanje dotičnog cilja, a to je dopustiti državi članici da se dobrovoljno uskladi sa zahtjevima Ugovora ili joj dati mogućnost da obrazloži svoje stajalište, zbog zaštite javnog interesa opravdava odbijanje pristupa pripremnom dokumentu koji se odnosi na istražnu fazu postupka iz članka 169. Ugovora [...].

26 Dana 4. svibnja 1998. [Bavarian Lager] je na temelju kodeksa ponašanja uputio zahtjev Komisiji za pristup svim podnescima iz spisa pod brojem P/93/4490/UK koje je dostavilo 11 imenovanih tvrtki i organizacija te tri određene kategorije osoba ili tvrtki.

Komisija je prvobitni zahtjev odbila s obrazloženjem da se [navedeni] kodeks ponašanja odnosi samo na dokumente čiji je autor Komisija. Potvrdni zahtjev je odbijen s obrazloženjem da Komisija nije autor predmetnog dokumenta i da se svi zahtjevi moraju uputiti autoru.

27 Dana 8. srpnja 1998. [Bavarian Lager] podnio je pritužbu Europskom ombudsmanu pod brojem 713/98/IJH, navodeći u dopisu od 2. veljače 1999. da je pokušao dobiti imena predstavnika CBMC-a koji su prisustvovali sastanku od 11. listopada 1996. i imena poduzetnika i osoba iz 14 kategorija koje je [Bavarian Lager] definirao u svom prvobitnom zahtjevu za pristup dokumentima koji su sadržavali komentare dostavljene Komisiji u okviru spisa P/93/4490/UK.

28 Nakon razmjene dopisa između Ombudsmana i Komisije, Komisija je Ombudsmana u listopadu i studenom 1999. obavijestila da je od 45 dopisa koje je poslala dotičnim osobama tražeći odobrenje za otkrivanje njihovog identiteta [Bavarian Lageru] primila 20 odgovora, od kojih je 14 bilo pozitivnih i 6 negativnih. Komisija je dostavila imena i adrese onih koji su odgovorili pozitivno. [Bavarian Lager] je obavijestio Ombudsmana da informacije koje je dostavila Komisija još uvijek nisu potpune.

[...]

34 Elektroničkom poštom od 5. prosinca 2003. [Bavarian Lager] je uputio Komisiji zahtjev za pristup dokumentima iz prethodne točke 26. na temelju Uredbe br. 1049/2001.

35 Komisija je na taj zahtjev odgovorila dopisom od 27. siječnja 2004. navodeći da je moguće otkriti određene dokumente u vezi sa sastankom [od 11. listopada 1996.] , ali je [Bavarian Lageru] skrenula pozornost na činjenicu da je pet imena izbrisano iz zapisnika sa sastanka od 11. listopada 1996., nakon što su dvije osobe izričito odbile pristati na otkrivanje njihovog identiteta, a Komisija nije mogla stupiti u kontakt s ostale tri osobe.

36 Elektroničkom poštom od 9. veljače 2004. [Bavarian Lager] je podnio ponovni [potvrdni] zahtjev u smislu članka 7. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001, u kojem je zahtijevala potpuni zapisnik sa sastanka od 11. listopada 1996., sa svim imenima.

37 Komisija je [spornom odlukom] odbila ponovni [potvrdni] zahtjev [Bavarian Lagera]. Potvrdila je da se na zahtjev za otkrivanje imena drugih sudionika primjenjuje Uredba br. 45/2001. S obzirom na to da [Bavarian Lager] nije dokazao izričitu i legitimnu svrhu ni potrebu za takvo otkrivanje, uvjeti iz članka 8. te uredbe nisu ispunjeni te se primjenjuje izuzeće predviđeno u članku 4. stavku 1. točki (b) Uredbe br. 1049/2001. Komisija je dodala da čak i da se ne primjenjuju pravila o zaštiti osobnih podataka, ipak bi na temelju članka 4. stavka 2. treće alineje Uredbe br. 1049/2001 morala odbiti otkriti druga imena kako ne bi ugrozila vlastitu sposobnost provođenja istraga.”

Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

20 Pobjanom presudom Opći sud je poništio spornu odluku.

21 U vezi s pristupom potpunom zapisniku sa sastanka od 11. listopada 1996., Opći sud je u točkama od 90. do 95. pobijane presude zauzeo stav da se zahtjev Bavarian Lagera temelji na Uredbi br. 1049/2001. Iako je istakao da, u skladu s člankom 6. stavkom 1.

Uredbe br. 1049/2001, osoba koja podnosi zahtjev nije dužna navesti razloge za podnošenje zahtjeva i stoga ne mora dokazivati postojanje interesa za pristup zahtijevanim dokumentima, Opći sud je razmotrio izuzeće od priopćavanja predviđeno u članku 4. stavku 1. točki (b) te uredbe u slučaju u kojem bi otkrivanje takvog dokumenta moglo ugroziti zaštitu privatnosti i integriteta pojedinca.

- 22 U točkama 96. do 119. pobijane presude, Opći sud je ispitao odnos između uredba br. 45/2001 i 1049/2001. Iako je istakao da uvodna izjava 15. Uredbe br. 45/2001 upućuje na to da je pristup dokumentima, uključujući i dokumente koji sadrže osobne podatke, uređen člankom 255. UEZ-a, Sud je naglasio da, u skladu s uvodnom izjavom 11. Uredbe br. 1049/2001, pri procjeni potrebe za izuzeće, institucije moraju uzeti u obzir načela zakonodavstva Unije u vezi sa zaštitom osobnih podataka u svim područjima aktivnosti Unije, pa tako i načela utvrđena u Uredbi br. 45/2001.
- 23 Pozivajući se na definicije „osobnih podataka” i „obrade osobnih podataka” navedene u članku 2. točkama (a) i (b) Uredbe br. 45/2001, Opći sud je u točki 105. pobijane presude zaključio da priopćavanje podataka prijenosom, širenjem ili drugim načinom raspolaganja potpada pod definiciju „obrade” i stoga Uredba br. 45/2001 i sama, neovisno o Uredbi br. 1049/2001, predviđa mogućnost objave određenih osobnih podataka.
- 24 U točki 106. pobijane presude, Opći sud je naveo da, u skladu s člankom 5. točkama (a) i (b) Uredbe br. 45/2001, kako bi obrada osobnih podataka bila zakonita, mora biti potrebna za obavljanje zadatka koji se provodi u javnom interesu ili zbog poštovanja pravne obveze kojoj podliježe voditelj obrade. Opći sud je zatim naglasio da pravo na pristup dokumentima institucija priznato građanima Europske unije i svim fizičkim ili pravnim osobama s prebivalištem ili registriranim sjedištem u državi članici, utvrđeno u članku 2. Uredbe br. 1049/2001, predstavlja pravnu obvezu u smislu članka 5. točke (b) Uredbe br. 45/2001. Stoga, ako Uredba br. 1049/2001 zahtijeva priopćavanje podataka, što jest „obrada” u smislu članka 2. točke (b) Uredbe br. 45/2001, takvo priopćavanje je u tom pogledu zakonito u skladu s člankom 5. iste uredbe.
- 25 Odlučujući o pitanju obveze dokazivanja potrebe za prijenosom iz članka 8. točke (b) Uredbe br. 45/2001 i o pravu subjekta podataka na prigovor u skladu s člankom 18. te uredbe, Opći sud je u točkama od 107. do 109. pobijane presude između ostalog zaključio:

„107 U pogledu obveze dokazivanja potrebe za prijenosom iz članka 8. točke (b) Uredbe br. 45/2001, valja podsjetiti da pristup dokumentima koji sadrže osobne podatke ulazi u područje primjene Uredbe br. 1049/2001 i da, u skladu s člankom 6. stavkom 1. te uredbe, osoba koja zahtijeva pristup nije dužna navesti razloge za podnošenje zahtjeva, te stoga ne mora ni dokazivati postojanje interesa za pristup zahtijevanim dokumentima [...] Stoga, kada se osobni podaci prenose radi provedbe članka 2. Uredbe br. 1049/2001, koji utvrđuje pravo pristupa dokumentima za sve građane Unije, ta se uredba primjenjuje i zato podnositelj zahtjeva ne treba dokazivati potrebu otkrivanja u smislu članka 8. točke (b) Uredbe br. 45/2001. Naime, da se traži da podnositelj zahtjeva mora dokazati potrebu prijenosa podataka, kao dodatni uvjet koji nameće Uredba br. 45/2001, taj bi zahtjev bio u suprotnosti s ciljem Uredbe br. 1049/2001, a to je što je moguće širi pristup javnosti dokumentima institucija.

108 Osim toga, s obzirom na to da se pristup dokumentu odbija na temelju članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1049/2001, ako bi otkrivanje ugrožavalo zaštitu privatnosti i integriteta pojedinca, prijenos koji ne potpada pod to izuzeće načelno ne može ugroziti legitimne interese dotične osobe u smislu članka 8. točke (b) Uredbe br. 45/2001.

109 U pogledu prava subjekta podataka na prigovor, članak 18. Uredbe br. 45/2001 predviđa da ta osoba ima pravo uložiti prigovor u svakom trenutku i na temelju opravdanih razloga koji se ne mogu izbjeći i koji se odnose na njegov poseban položaj, na obradu podataka koji ga se tiču, osim u slučajevima obuhvaćenim posebno člankom 5. točkom (b) te uredbe. Stoga, imajući u vidu činjenicu da obrada predviđena Uredbom br. 1049/2001 predstavlja pravnu obvezu u smislu članka 5. točke (b) Uredbe br. 45/2001, subjekt podataka načelno nema pravo prigovora. Međutim, budući da članak 4. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 1049/2001 utvrđuje izuzeće od te pravne obveze, potrebno je posljedice otkrivanja podataka u vezi sa subjektom podataka razmatrati na toj osnovi.”

- 26 Konačno, Opći sud smatrao je da izuzeće iz članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1049/2001 treba tumačiti restriktivno i da se odnosi samo na osobne podatke koji mogu stvarno i konkretno ugroziti zaštitu privatnosti i integriteta pojedinca. Ispitivanje te ugroze valja provesti s obzirom na članak 8. Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda koja je potpisana u Rimu 4. studenoga 1950. (dalje u tekstu: EKLJP) i na sudsku praksu nastalu na toj osnovi.
- 27 Opći sud je u točki 133. općenito, a u točki 139. pobijane presude preciznije zaključio da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava time što je smatrala da Bavarian Lager nije dokazao ni izričitu ni legitimnu svrhu ni potrebu za dobivanje imena pet osoba koje su sudjelovale na sastanku od 11. listopada 1996. i koje su nakon tog sastanka izjavile protivljenje otkrivanju njihovog identiteta Bavarian Lageru.
- 28 U vezi s izuzećem koje se odnosi na zaštitu svrhe inspekcija, istraga i revizije iz članka 4. stavka 2. treće alineje Uredbe br. 1049/2001, Opći sud je načelno isključio primjenu te odredbe u ovom predmetu, a posebno je smatrao da se tajno postupanje ne može odobriti drugim osobama osim prijavitelju i da je zaštita opravdana samo ako je predmetni postupak još uvijek u tijeku.

Postupak pred Sudom i zahtjevi stranaka

- 29 Rješenjem od 13. lipnja 2008. predsjednik Suda dozvolio je intervenciju Ujedinjenoj Kraljevini Velike Britanije i Sjeverne Irske i Vijeću Europske unije kao potporu prijedlogu Komisije. Republici Finskoj i Kraljevini Švedskoj bilo je dozvoljeno intervenirati u korist Bavarian Lagera, a Kraljevini Danskoj bilo je dozvoljeno intervenirati u korist Bavarian Lagera i Europskog nadzornika za zaštitu podataka.
- 30 Komisija traži od Suda da:
- ukine pobijanu presudu u dijelu u kojem ona poništava spornu odluku ;
 - konačno odluči o pitanjima koja su predmet ove žalbe; i

– naloži Bavarian Lageru snošenje Komisijinih troškova u prvostupanjskom postupku i u ovoj žalbi, odnosno, ako ona ne uspije u postupku, da joj naloži snošenje polovine troškova Bavarian Lagera u prvostupanjskom postupku.

31 Vijeće traži od Suda da:

- ukine pobijanu presudu, i
- naloži Bavarian Lageru snošenje troškova.

32 Ujedinjena Kraljevina traži od Suda da:

- prihvati žalbu Komisije i njezine zahtjeve.

33 Bavarian Lager traži od Suda da:

- odbije žalbu Komisije u cijelosti, i
- naloži Komisiji snošenje troškova koje je Bavarian Lager imao u prvostupanjskom postupku i u ovoj žalbi, odnosno, ako žalba bude prihvaćena, da naloži svakoj stranci snošenje vlastitih troškova.

34 Kraljevina Danska, Republika Finska, Kraljevina Švedska i Europski nadzornik za zaštitu podataka traže od Suda da:

- odbije žalbu u cijelosti.

Zahtjev za ponovno otvaranje usmenog dijela postupka

35 Komisija i Europski nadzornik za zaštitu podataka su dopisima od 11. i 13. studenoga 2009. predložili ponovno otvaranje usmenog dijela postupka.

36 Sud može po službenoj dužnosti ili na prijedlog nezavisnog odvjetnika ili na zahtjev stranaka naložiti ponovno otvaranje usmenog dijela postupka u skladu s člankom 61. Poslovnika, ako smatra da nema dovoljno informacija ili da se o predmetu treba odlučiti na temelju argumenta o kojem stranke nisu raspravljale (presuda od 8. rujna 2009., Liga Portuguesa de Futebol Profissional i Bwin International, C-42/07, Zb., str. I-7633., t. 31. i navedena sudska praksa).

37 U svojim zahtjevima Komisija i Europski nadzornik za zaštitu podataka tvrde samo da se mišljenje nezavisnog odvjetnika temelji na argumentima o kojima se nije raspravljalo ni pred Općim sudom ni pred Sudom.

38 Sud smatra da ima sav potreban materijal za rješavanje predmetnog spora i da slučaj ne zahtijeva razmatranje na temelju argumenata o kojima se pred Sudom nije raspravljalo.

39 Stoga nema potrebe za ponovnim otvaranjem usmenog dijela postupka.

O žalbi

40 U prilog svojoj žalbi Komisija iznosi tri žalbena razloga, i to:

– Opći sud je time što je odlučio da se članak 8. točka (b) Uredbe br. 45/2001 ne primjenjuje u ovom slučaju pogrešno protumačio i primijenio članak 4. stavak 1. točku (b) Uredbe br. 1049/2001;

– uskim tumačenjem uvjeta iz članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1049/2001, Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava, jer je iz njegovog područja primjene isključio zakonodavstvo Unije o zaštiti osobnih podataka sadržanih u nekom dokumentu; i

– u pogledu tumačenja članka 4. stavka 2., treće alineje Uredbe br. 1049/2001, Opći sud je pogrešno ograničio zaštitu povjerljivosti istraga samo na žalitelje te je zaključio da je, da bi povjerljivost ostala na snazi, nužno da istraga i dalje bude u tijeku.

Ocjena Suda

41 S obzirom na to da se prva dva žalbena razloga najvećim dijelom preklapaju, valja ih je razmotriti zajedno.

42 Komisija, koju podupiru Ujedinjena Kraljevina i Vijeće, u biti tvrdi da je Opći sud u svojim zaključcima u vezi s primjenom izuzeća iz članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1049/2001 počinio pogrešku koja se tiče prava i na taj način oduzeo učinak određenim odredbama Uredbe br. 45/2001.

43 Komisija smatra da Opći sud prilikom odlučivanja nije uzeo u obzir drugi dio rečenice u članku 4. stavku 1. točki (b) Uredbe br. 1049/2001, koji predviđa da institucije uskraćuju pristup dokumentu ako bi otkrivanje ugrozilo zaštitu privatnosti i integriteta pojedinca, „a posebno u skladu sa zakonodavstvom Zajednice o zaštiti osobnih podataka”. Izuzeće iz članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1049/2001 Opći sud protumačio je samo s obzirom na članak 8. EKLJP-a i sudsku praksu nastalu na toj osnovi.

44 To pogrešno tumačenje izuzeća iz navedenog članka 4. stavka 1. točke (b) imalo je za posljedicu gubitak učinka nekoliko odredbi Uredbe br. 45/2001, a posebno članka 8. točke (b) i članka 18. točke (a) te uredbe.

45 Prema mišljenju Komisije, Opći sud je upravo time što je dao prednost članku 6. stavku 1. Uredbe br. 1049/2001, koji predviđa da u okviru zahtjeva za javni pristup dokumentima podnositelj zahtjeva nije dužan obrazložiti zahtjev, oduzeo učinak članku 8. točki (b) Uredbe br. 45/2001, koji zahtijeva da primatelj prijenosa osobnih podataka dokaže potrebu za otkrivanjem tih podataka.

46 Obaveza primatelja prijenosa osobnih podataka da dokaže da ima zakoniti cilj iz članka 8. točke (b) Uredbe br. 45/2001, prema mišljenju Komisije predstavlja jednu od ključnih odredbi cjelokupnog zakonodavstva Unije o zaštiti podataka. Stoga, pripočavanje osobnih podataka iz dokumenta koji drži institucija predstavlja ne samo javni pristup dokumentu u skladu s Uredbom br. 1049/2001, već i obradu osobnih podataka u skladu s Uredbom br. 45/2001, što Opći sud nije uzeo u obzir.

47 Komisija dodaje da je Opći sud, time što smatra da svaki zahtjev za osobnim podacima mora ispunjavati pravnu obvezu koja proizlazi iz prava javnog pristupa u smislu članka 5.

točke (b) Uredbe br. 45/2001, oduzeo smisao članku 18. točki (a) te uredbe, koji subjektu podataka daje pravo na prigovor u svakom trenutku i na temelju opravdanih razloga koji se ne mogu izbjeći i koji se odnose na njegov položaj, na obradu podataka koji ga se tiču.

- 48 Valja naglasiti da Opći sud znatan dio svog obrazloženja, a posebno točke 96. do 119. pobijane presude, posvećuje odnosu između uredaba br. 45/2001 i 1049/2001, a zatim, u točkama 121. do 139. te presude primjenjuje na ovaj predmet kriterije do kojih je tako došao.
- 49 Kao što Opći sud pravilno navodi u točki 98. pobijane presude, pri proučavanju odnosa između uredaba br. 1049/2001 i 45/2001 za potrebe primjene izuzeća iz članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1049/2001 na predmetni slučaj, treba imati na umu da te uredbe imaju različite ciljeve. Prva osigurava najveću moguću transparentnost postupka odlučivanja javnih tijela i podataka na kojima temelje svoje odluke. Njena je svrha dakle da u najvećoj mogućoj mjeri osigura ostvarivanje prava na pristup dokumentima te da potiče dobru administrativnu praksu. Druga osigurava zaštitu sloboda i temeljnih prava pojedinaca, a posebno njihovog privatnog života, pri obradi osobnih podataka.
- 50 Kao što je navedeno u uvodnoj izjavi 2. Uredbe br. 45/2001, zakonodavstvo Unije teži uspostavi „potpuno razvijen[og]” sustava zaštite osobnih podataka pa prema uvodnoj izjavi 12. iste uredbe u cijeloj Zajednici treba osigurati „dosljednu i ujednačenu primjenu pravila zaštite temeljnih prava i sloboda pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka”.
- 51 U skladu s istom uvodnom izjavom 12., prava dodijeljena subjektima podataka radi njihove zaštite prilikom obrade osobnih podataka predstavljaju pravila za zaštitu temeljnih prava i sloboda. U skladu s namjerom zakonodavca Unije, zakonodavstvo Unije o obradi osobnih podataka služi zaštiti temeljnih prava i sloboda.
- 52 U skladu s uvodnim izjavama 7. i 14. Uredbe br. 45/2001, dotične mjere su „obvezujuće mjere” koje se primjenjuju na „svaku obradu osobnih podataka u svim institucijama i tijelima Zajednice” i „u bilo kojem kontekstu”.
- 53 Kao što je navedeno u njezinoj uvodnoj izjavi 1., Uredba br. 1049/2001 je dio namjere izražene u članku 1. drugom stavku Ugovora o EU-u kako bi se označila nova faza u procesu stvaranja sve tješnje povezane unije među narodima Europe, u kojoj se odluke donose na što otvoreniji način i na razini što je moguće bližoj građanima.
- 54 U skladu s uvodnom izjavom 2. te uredbe, otvorenost omogućuje građanima da tješnje sudjeluju u procesu odlučivanja i jamči da administracija uživa veći legitimitet i da je učinkovitija i odgovornija prema građaninu u demokratskom sustavu.
- 55 Uredba br. 1049/2001 utvrđuje pristup javnosti dokumentima institucija kao opće pravilo, ali predviđa izuzeća zbog određenih javnih i privatnih interesa. Posebno, uvodna izjava 11. te uredbe navodi da „[u] procjeni izuzeća institucije bi trebale voditi računa o načelima u zakonodavstvu Zajednice koja se odnose na zaštitu osobnih podataka u svim područjima aktivnosti Unije”.
- 56 Uredbe br. 45/2001 i 1049/2001 donesene su vremenski blizu jedna drugoj. One ne sadrže odredbe koje bi jednoj davale prvenstvo u odnosu na drugu. U načelu, potrebno je osigurati njihovu punu primjenu.

- 57 Jedina izričita veza između ovih dviju uredaba je u članku 4. stavku 1. točki (b) Uredbe br. 1049/2001, koji predviđa izuzeće od pristupa dokumentu kad bi otkrivanje moglo ugroziti zaštitu privatnosti i integriteta pojedinca, a posebno u skladu sa zakonodavstvom Zajednice o zaštiti osobnih podataka.
- 58 U ovom slučaju, u točkama 111. do 120. pobijane presude Opći sud ograničava primjenu izuzeća iz članka 4. stavka 1. točke (b) te uredbe na situacije u kojima bi se zadiralo u privatnost ili integritet pojedinca u smislu članka 8. EKLJP-a i sudske prakse Europskog suda za ljudska prava, ne uzimajući u obzir zakonodavstvo Zajednice o zaštiti osobnih podataka, a posebno Uredbu br. 45/2001.
- 59 Valja istaknuti da je Opći sud takvim postupanjem zanemario tekst članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1049/2001, koji je nedjeljiva odredba i zahtijeva da se svako ugrožavanje privatnosti i identiteta pojedinca uvijek razmatra i ocjenjuje u skladu sa zakonodavstvom Unije o zaštiti osobnih podataka, a posebno Uredbom br. 45/2001.
- 60 Članak 4. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 1049/2001 uspostavlja poseban i pojačan sustav zaštite osoba čiji se osobni podaci mogu, u određenim slučajevima, priopćavati javnosti.
- 61 U skladu s člankom 1. stavkom. 1 Uredbe br. 45/2001, svrha te uredbe je „zaštita temeljnih prava i slobode fizičkih osoba, a posebno njihovog prava na privatnost u vezi s obradom osobnih podataka”. Ta odredba ne dozvoljava razdvajanje slučajeva obrade osobnih podataka na dvije kategorije, to jest na kategoriju u kojoj bi se ta obrada razmatrala isključivo na temelju članka 8. EKLJP-a i sudske prakse Europskog suda za ljudska prava u vezi s tim člankom i na kategoriju u kojoj bi se na tu obradu primjenjivale odredbe Uredbe br. 45/2001.
- 62 Jasno je iz prve rečenice uvodne izjave 15. Uredbe br. 45/2001 da je zakonodavac Unije ukazao na potrebu primjene članka 6. UEU-a, a time i članka 8. ECHR-a, „[k]ada takvu obradu provode institucije ili tijela Zajednice prilikom obavljanja aktivnosti koje nisu obuhvaćene područjem primjene ove Uredbe, posebno one navedene u glavama V. i VI. [Ugovora o EU-u u verziji koja je vrijedila prije Ugovora iz Lisabona]”. Nasuprot tome, takvo upućivanje nije potrebno pri obradi koja se provodi za obavljanje aktivnosti obuhvaćenih područjem primjene te uredbe, jer se u tim slučajevima očito primjenjuje sama Uredba br. 45/2001.
- 63 Iz toga proizlazi da, ako se zahtjevom koji se temelji na Uredbi br. 1049/2001 traži pristup dokumentima koji sadrže osobne podatke, odredbe Uredbe br. 45/2001 postaju primjenjive u cijelosti, uključujući njezine članke 8. i 18.
- 64 Zbog toga što nije uzeo u obzir upućivanje iz članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1049/2001 na zakonodavstvo Unije o zaštiti osobnih podataka, a time i na Uredbu br. 45/2001, Opći sud je na samom početku u točki 107. pobijane presude isključio primjenu članka 8. točke (b) Uredbe br. 45/2001, a u točki 109. pobijane presude primjenu članka 18. Uredbe br. 45/2001. Upravo ti članci predstavljaju bitne odredbe sustava zaštite utvrđenog Uredbom br. 45/2001.
- 65 Posljedično, posebno i restriktivno tumačenje koje je Opći sud dao u vezi s člankom 4. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 1049/2001 ne odgovara ravnoteži koju je zakonodavac Unije namjeravao uspostaviti između dviju predmetnih uredbi.

- 66 U ovom je predmetu iz podataka u spisu, a posebno iz sporne odluke, jasno da je Komisija, nakon što je Bavarian Lager podnio zahtjeve 4. svibnja 1998., 5. prosinca 2003. i 9. veljače 2004., poslala toj tvrtki dokument koji sadrži zapisnik sa sastanka od 11. listopada 1996., iz kojeg je pet imena izbrisano. Od tih pet imena, Komisija nije uspjela stupiti u kontakt s tri osobe kako bi dale svoju suglasnost, a preostale dvije osobe su se izričito usprotivile otkrivanju svog identiteta.
- 67 Potpuno odbijanje pristupa tom dokumentu Komisija je temeljila na članku 4. stavku 1. točki (b) Uredbe br. 1049/2001 i članku 8. Uredbe br. 45/2001.
- 68 Valja istaknuti da je u točki 104. pobijane presude, Opći sud prilikom razmatranja članka 2. točke (a) Uredbe br. 45/2001, odnosno definicije pojma „osobni podatak”, pravilno ustanovio da se prezimena i imena mogu smatrati osobnim podacima.
- 69 Također je pravilno ustanovio u točki 105. pobijane presude, prilikom razmatranja članka 2. točke (b) te uredbe, odnosno definicije pojma „obrada osobnih podataka” da priopćavanje takvih podataka potpada pod definiciju „obrade” u smislu te uredbe.
- 70 Opći sud je u točki 122. pobijane presude pravilno zaključio da popis sudionika sa sastanka od 11. listopada 1996. koji se pojavljuje u zapisniku tog sastanka sadrži osobne podatke u smislu članka 2. točke (a) Uredbe br. 45/2001, jer je iz njega moguće utvrditi identitet osoba koje su sudjelovale na sastanku.
- 71 Stoga je presudno pitanje može li Komisija u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 1049/2001 i Uredbom br. 45/2001 odobriti pristup dokumentu koji sadrži pet imena sudionika sastanka od 11. listopada 1996.
- 72 Najprije valja istaknuti da je Bavarian Lager imao mogućnost pristupa svim podacima o sastanku od 11. listopada 1996., uključujući i mišljenja koja su iznijeli sudionici kao stručne osobe.
- 73 Komisija je u vrijeme prvog zahtjeva Bavarian Lagera od 4. svibnja 1998. tražila suglasnost sudionika sa sastanka od 11. listopada 1996. za otkrivanje njihovih imena. Kako je Komisija navela u odluci od 18. ožujka 2003., taj je postupak bio u skladu sa zahtjevima Direktive 95/46, koja je bila na snazi u to vrijeme.
- 74 Nakon novog zahtjeva Bavarian Lagera Komisiji od 5. prosinca 2003. u kojem traži dostavljanje cjelovitog zapisnika sa sastanka od 11. listopada 1996., Komisija je 27. siječnja 2004. obavijestila Bavarian Lager da je, imajući u vidu stupanje na snagu uredaba br. 45/2001 i 1049/2001, od sada obvezna tretirati taj zahtjev po posebnom režimu tih uredaba, a posebno prema članku 8. točki (b) Uredbe br. 45/2001.
- 75 Neovisno o tome je li postupala prema ranijem sustavu Direktive 95/46 ili prema sustavu uredaba br. 45/2001 i 1049/2001, Komisija je bila u pravu kad je provjerila jesu li subjekti podataka dali svoju suglasnost za otkrivanje osobnih podataka koji se na njih odnose.
- 76 Ovaj Sud smatra da Komisija, time što je pustila pročišćenu verziju zapisnika sa sastanka od 11. listopada 1996. iz koje su izbrisana imena pet sudionika, nije prekršila odredbe Uredbe br. 1049/2001 i da je u dovoljnoj mjeri poštovala svoju obvezu otvorenosti.

- 77 Zahtijevajući od Bavarian Lagera da za pet osoba koje nisu dale svoju izričitu suglasnost dokaže nužnost prijenosa tih osobnih podataka, Komisija je postupila sukladno odredbama članka 8. točke (b) Uredbe br. 45/2001.
- 78 Budući da Bavarian Lager nije dostavio izričito i legitimno obrazloženje ni ikakav uvjerljivi argument kako bi dokazala potrebu prijenosa tih osobnih podataka, Komisija nije bila u mogućnosti odvagati različite interese zainteresiranih strana. Također nije mogla provjeriti postoji li razlog za pretpostavku da bi legitimni interesi subjekta podataka mogli biti ugroženi, kako to zahtijeva članak 8. točka (b) Uredbe br. 45/2001.
- 79 Iz gore navedenog proizlazi da je Komisija bila u pravu kad je odbila zahtjev za pristup cjelovitom zapisniku sa sastanka od 11. listopada 1996.
- 80 Stoga je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava kad je u točkama 133. i 139. pobijane presude zaključio da je Komisija u ovom slučaju pogrešno primijenila članak 4. stavak 1. točku (b) Uredbe br. 1049/2001 i zaključila da Bavarian Lager nije dokazao izričitu i legitimnu svrhu dobivanja ni potrebu da dokument o kojem je riječ dobije u cijelosti.
- 81 Uzimajući u obzir sva navedena razmatranja, primjereno je, bez potrebe za proučavanjem drugih argumenata i žalbenih razloga stranaka, poništiti pobijanu presudu u dijelu u kojem je sporna odluka poništena.

Posljedice ukidanja pobijane presude

- 82 U skladu s prvim stavkom članka 61. Statuta Suda, ako Sud ukine odluku Općeg suda, Sud može sam konačno odlučiti o pitanju ako stanje postupka to dopušta.
- 83 U ovom predmetu je tako.
- 84 Kao što je Sud ustanovio u točkama 69. i 73. ove presude, spornom odlukom nisu bile prekršene odredbe uredaba br. 45/2001 i 1049/2001.
- 85 Tužbu za poništenje koju je Bavarian Lager podnio protiv te odluke stoga treba odbiti.

Troškovi

- 86 U skladu s prvim stavkom članka 122. Poslovnika, ako je žalba osnovana i Sud sam konačno odluči u predmetu, Sud odlučuje i o troškovima. Sukladno članku 69. stavku 2. Poslovnika, koji se primjenjuje na žalbeni postupak na temelju članka 118. istoga poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Sukladno članku 69. stavku 4. Poslovnika, koji se primjenjuje na žalbeni postupak na temelju članka 118. istoga poslovnika, države članice i institucije koje su intervenirale u postupak snose vlastite troškove. Sud može odrediti da intervenijent snosi vlastite troškove.
- 87 Budući da je Komisija podnijela zahtjev da se Bavarian Lageru naloži snošenje troškova i da on nije uspio svojim žalbenim zahtjevima, treba mu naložiti snošenje troškova koji se odnose na žalbu.

- 88 Budući da je Komisija isto tako podnijela zahtjev da se Bavarian Lageru naloži snošenje troškova postupka pred Općim sudom i da je tužba pred tim sudom odbijena, Bavarian Lageru treba naložiti snošenje troškova koji se odnose na prvostupanjski postupak.
- 89 Kraljevina Danska, Republika Finska, Kraljevina Švedska, Ujedinjena Kraljevina, Vijeće i Europski nadzornik za zaštitu podataka snose vlastite troškove.

Slijedom navedenoga, Sud (veliko vijeće) odlučuje:

1. **Presuda Prvostupanjskog suda Europskih zajednica od 8. studenoga 2007. u predmetu Bavarian Lager/Komisija (T-194/04) ukida se u dijelu u kojem je poništena odluka Komisije od 18. ožujka 2004. o odbijanju zahtjeva za pristup potpunom zapisniku sa sastanka od 11. listopada 1996. sa svim imenima i u dijelu u kojem se Europskoj komisiji nalaže snošenje troškova društva Bavarian Lager Co. Ltd.**
2. **Tužba društva Bavarian Lager Co. Ltd protiv odluke Komisije od 18. ožujka 2004. o odbijanju zahtjeva za pristup potpunom zapisniku sa sastanka od 11. listopada 1996. sa svim imenima odbija se.**
3. **Društvu Bavarian Lager Co. Ltd nalaže se snošenje troškova koji su nastali za Europsku komisiju u ovom žalbenom postupku i u postupku pred prvostupanjskim sudom.**
4. **Kraljevina Danska, Republika Finska, Kraljevina Švedska, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske, Vijeće Europske unije i Europski nadzornik za zaštitu podataka snose vlastite troškove.**

[Potpisi]

* Jezik postupka: engleski